

[Askjær Jørgensen]

for sent med vores ændringsforslag til finanslovforslaget i år.

Jeg skal ikke gå ind i kommentarer til de enkelte områder, men blot sige om det radikale venstres holdning til ændringsforslagene vedrørende § 22, at jeg hørte et radikalt folketingsmedlem fortælle en lille sød historie forleden. Den tog udgangspunkt i den hypotese, at vi havde haft radikalt flertal i dette folketing de sidste 50 år; så kunne man være helt sikker på, at der ingen krige ville have været i dette samfund. Og hvorfor dog ikke det? Nej, for så ville krudtet ikke have været opfundet.

Bjørn Poulsen (SF):

Arbejdet med denne finanslov har jo været et ind imellem lidt kedeligt arbejde, for at sige det meget pænt. Man kan ikke sige, at regeringen har hjulpet os særlig meget. Vi har i hvert fald ikke været i stand til at vriste et svar ud af regeringen, hvad angår de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af alle disse mange forskellige former for stramninger, som ligger i denne finanslov, og selv om det delvis blev lovet os, at vi nok skulle få et svar, når investeringsprogrammet fremkom, kan man vel ikke ligefrem sige, at de oplysninger, der står i det, har været noget som helst svar på de spørgsmål, vi har stillet. Hvad bliver egentlig de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af alle de mange stramninger, som regeringen har lagt op til?

Vi har naturligvis på forskellige konti kunnet se, hvor man afskedigede folk. Vi har kunnet sidde og tælle de forskellige sammen i de lange kolonner, det drejede sig om, men dette brede overblik over, hvorledes det egentlig ser ud, har vi ikke kunnet få. Regeringens politiks indflydelse på fremtiden var usikker, det forstår vi alle sammen, og man ville ikke være i stand til at lave noget, der var godt nok.

Det er ret fantastisk, for tidligere har vi jo næsten på en prik kunnet vide, hvad det betød, hvis man satte momsprocenten op; og hvis man forhøjede øl og cigaretter med en tiøre hver og foretog andre former for forhøjelser og stramninger i dette folketing, har man næsten på en prik kunnet fremkomme med nogle beregninger over, hvilke beskæftigelsesmæssige konsekvenser det ville have. Men denne regering er anderledes, også på

dette område, det må vi erkende, den er endda meget forskellig på nogle områder.

Vi har sådan set haft mange sjove ændringsforslag, og ikke mindst efter at den lille beskæftigelsesplan eller investeringsplan, eller hvad det nu hedder denne gang, kom frem, var der et af forslagene fra industriministeren, som ærlig talt fik mig til at more mig en hel del, for man skriver meget om i denne investeringsplan, at nu skal man til at satse på forskning på alle områder, f.eks. på EDB, kommunikation og kontorautomatik, og så kommer der et ændringsforslag fra industriministeren om at spare 30 mill. kr. på denne konto. Nu kan man jo ikke påstå, at regeringen fører den mest logiske form for politik, og derfor kan man vel heller ikke kræve logik i ændringsforslagene i forhold til det, man skriver et andet sted.

Arbejdsministeren er vel nået til den situation, hvor hun er ved at gøre indenrigsministeren rangen stridig som den mest udskældte minister, og det er ikke uden grund. De ændringer, der er lavet i hendes tid i arbejdsløshedslovgivningen, og som jo afspejler sig i ændringsforslagene til finansloven, er i hvert fald de værste, jeg har set til dato i dette folketing. Jeg tror, der er mange, der er enige med mig i det.

Tidligere så vi jo fra skiftende arbejdsministre forskellige former for stramninger – en af dem, vi især husker, var børnepasningscirkulæret, hvor man ramte en speciel gruppe, nemlig kvinderne – men nu tager man altså fat, for nu er der mange, der virkelig skal mærke, at hvis ikke man kan have 40 timers arbejde om ugen, skal man i hvert fald selv være med til at betale det, der mangler. De rettigheder, vi har haft i fagbevægelsen, f.eks. hvad angår vejrlig o.lign., vil man også tage fra os; vi skal være med til at betale.

Man kunne jo som gammel skibsværftsarbejder have lyst til at invitere arbejdsministeren med op på Frederikshavn Skibsværft en dag, hvor det sjaskregner, og så give hende en svejseklemme i hånden, så kan det være, at hun kommer i stødet. Når vi har haft det, der hedder vejrligsbestemmelser, er det, fordi man ikke kan svejse i regnvejr. Jeg kan ikke gøre for det, man det kan man altså ikke, og det er derfor, vi tidligere er gået hjem.

Eller hvad med at komme ud på et stillads som murer i 10 graders frost og så ellers lidt kuling el.lign. Jeg ved ikke, om der er nogle